

# Rivalitat sana

PERE LLADÓ

Des de fa uns anys, Porqueres està consolidant una imatge pròpia. El municipi ha anat fent transformacions importants en el seu desenvolupament urbanístic, la qual cosa ha afavorit el sentit de pertinença dels seus vilatans.

Fins fa poc es parlava de Mata -el nucli amb més població-, de l'església romànica de Santa Maria, on fins fa pocs anys hi havia cues per casar-s'hi, o del bosc d'en Xicu Cabanyes, al qual els forasters s'hi arribaven per tal de visualitzar les escultures eròtiques en plena natura.

Però en aquests darrers anys, unes polítiques municipals molt encertades han permès que Porqueres tingui ja una personalitat pròpia. Ha deixat de ser un lloc sense encís i només residencial per passar a ser un poble amb un dinamisme molt interessant. Certament, no parlem de les zones rurals que sempre s'han dedicat a la ramaderia i a la pagesia.

Ara, des del consistori han encetat una sèrie d'iniciatives des del seu nou punt d'informació turística que s'ha obert a l'antiga rectoria de l'església de Santa Maria. Ja s'han programat activitats, visites i excursions que intenten conjuguar el lleure amb l'esport i el medi ambient. No hi ha dubte que és una molt bona idea perquè amplia una oferta que fins avui només podia oferir Banyoles, que té certament un potencial econòmic més important,

Seria bo per a tothom que la rivalitat veïnal provoqués més implicació en la promoció de l'estany, que té una oferta més aviat limitada, i prova d'això és que els hotels que tanquen ja no tornen a obrir i que els negocis gairebé són els mateixos que fa vint anys o més. Possiblement arriba el moment de donar una empenta a un entorn natural que té una gran potencialitat des d'un punt de vista del turisme familiar.

Però malament rai si les administracions públiques s'adormen. És incompreensible que l'Ajuntament de Banyoles en ple mes de juliol estigui fent obres als Banys Vells, que en els dos primers mesos d'estiu -juny i juliol- són tancats al públic. O que a la mateixa oficina de turisme municipal situada a la pesquera número set se li hagi rentat la cara en ple mes de juliol pels operaris locals. Ara no hauria de ser el moment de fer obres, sinó de lluir-les si de debò es vol presentar una imatge potent davant dels visitants.

No s'entén aquesta manca d'empenta en els moments d'iniciar una temporada amb plenes garanties per tal d'oferir una oferta atractiva. Per tant, Banyoles no es pot distreure perquè, si Porqueres s'espavila, el peix petit es pot menjar el gran o si res més no fer-li pessigolles.

Aprofitant aquest nou dinamisme que està protagonitzant el nou punt turístic de Porqueres, potser seria el moment de fer un pas més endavant per tal d'oferir nous punts de bany a l'altra banda de l'estany, com succeïa anys enrera. Certament, estan programant activitats lligades al medi ambient que són un gran encert que tenen com a escenari les Estunes o Miànigues, però l'estany ha d'oferir més zones de bany gratuïtes.

No pot ser que només n'hi hagi una. La zona de la Caseta de fusta avui és un lloc molt atractiu i l'Ajuntament de Banyoles hi esmerza esforços que cal aplaudir, però no n'hi ha prou.

Si Banyoles avui no ofereix més indrets dedicats al bany, li toca el torn a Porqueres, que no pot continuar vivint d'esquenes a l'estany per la qual cosa hauria de reflexionar sobre aquesta possibilitat que ajudaria de debò a una forta embranzida del turisme familiar. De ben segur que ambdós municipis poden treballar plegats, sense la necessitat de mirar-se de reüll. En èpoques complicades com les que ens toquen viure, unir esforços i mancomunar serveis es fa tan necessari com imprescindible, encara que pugui existir una certa rivalitat. Perquè la rivalitat ben entesa no és dolenta, és sana. De debò.

Font del document: [http://www.diaridegirona.cat/opinio/2013/07/16/rivalitat-sana/626385.html?utm\\_source=rss](http://www.diaridegirona.cat/opinio/2013/07/16/rivalitat-sana/626385.html?utm_source=rss)